

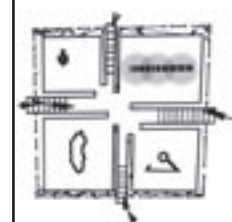
IV

13 oružje

14 grad

15 telo

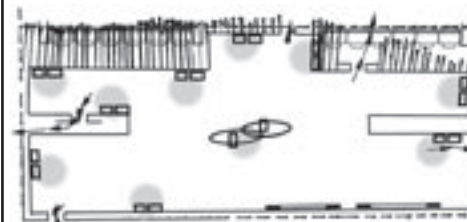
16 rečnik

Pištolj i medvedić sa fotografije iz detinjstva. Posebno pištolj. I bombe, i noževi, i tenkovi, i avioni. Partizani protiv Nemaca. Kauboji protiv Indijanaca. Naši protiv njihovih. Protivnici se menjaju po diktatu ideološke matrice, ali dobro pripremljeni još od detinjstva, sa viškom spremnosti, u tome i učestvujemo. Opšta priča. Ili je to samo serija radova – po prvi put – sasvim neposredno, sasvim neskriveno, podstaknuta inventarom tužne svakodnevice? 1994–96.

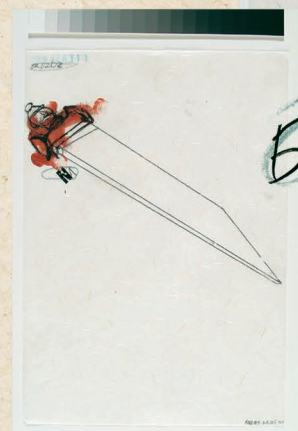
Velika svetla – *Sivi grad*. Skulptura-maketa koja eksploatiše retoriku utopijske arhitekture pokušavajući da skenira konfiguraciju i osnovna socijalna čvorišta grada. Šema novog, nepoznatog sivog grada, u vreme dok oni stari, a poznati, bivaju rušeni, deljeni, raslojavani, ili izrastaju u nešto novo i nep-rimereno. Rad realizovan na nivou makete i serije velikih crteža, studija na kartonu, i nikad izveden u predviđenoj veličini. 1994–96.

Skulpture blizanci. Skulpture i njihove trodimenzionalno kopirane replike – ipak dovoljno samovoljne da reorganizuju inicijalni plastički original. Rascepljena stvarnost koja sraste tek kada svaka polovina pogleda dobije istu informaciju? Mnoštvo, koje tek u sadejstvu postaje jedno, ili samo zauve raspolučeni original? Telo. I telo galerije čije funkcionisanje postaje vidljivo kroz vizuelne punktove koje označavaju ovi udvojeni, veštački organi. 1994–96.

Pokušaj da se, u vreme raspada, preispitivanja i stalnog odlivanja smisla, sastavi neki pouzdaniji, stabilniji rečnik. Pokušaj da se za pedesetak esencijalnih rečničkih odrednica napravi plastički ekvivalent. Pokušaj da se napravi skulptura u kojoj će te odrednice prebivati, ali i skulptura koja će postepeno gubiti svoj sadržaj – jer crteži odlaze kod novih vlasnika, poklonjeni ili kupljeni, svejedno, i to u različita govorna područja – a ostaju samo senke, u maloj kartoteci koja je deo skulpture. A onda te senke, te kartice za evidenciju, uvlače svoje nove vlasnike, njihov jezik, i nova značenja koja su odrednice tako dobile, ponovo natrag u skulpturu. Pokušaj da se od ove teme, sa Brankom Arsić – dakle, zajedno, a kroz dva medija – napravi knjiga *Rečnik*. Pokušaj realizovan. Tako atipično za vreme i mesto. 1994–96.

5

A

B

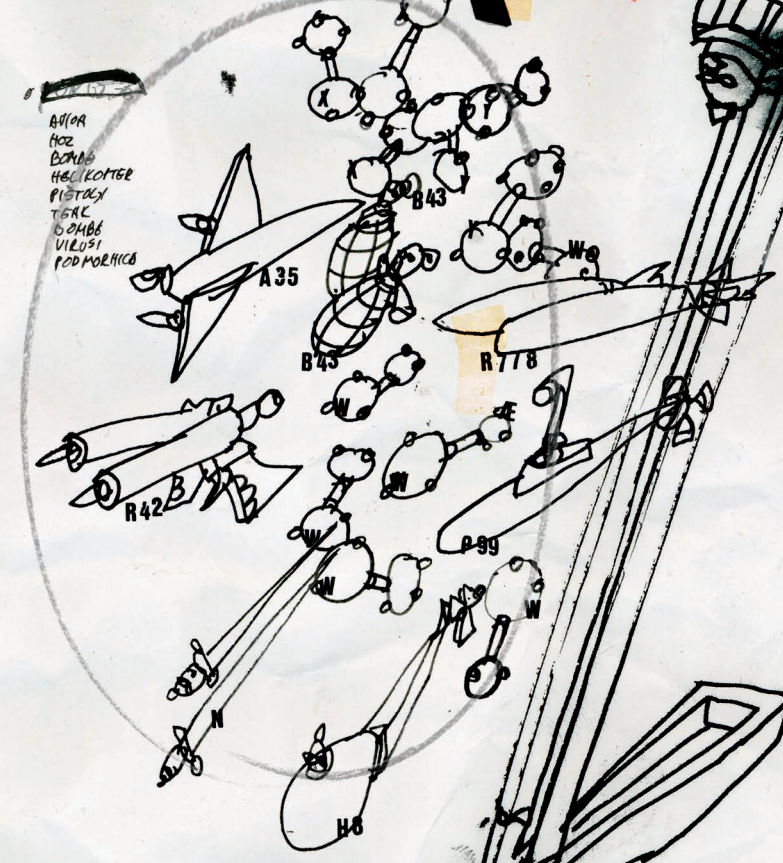
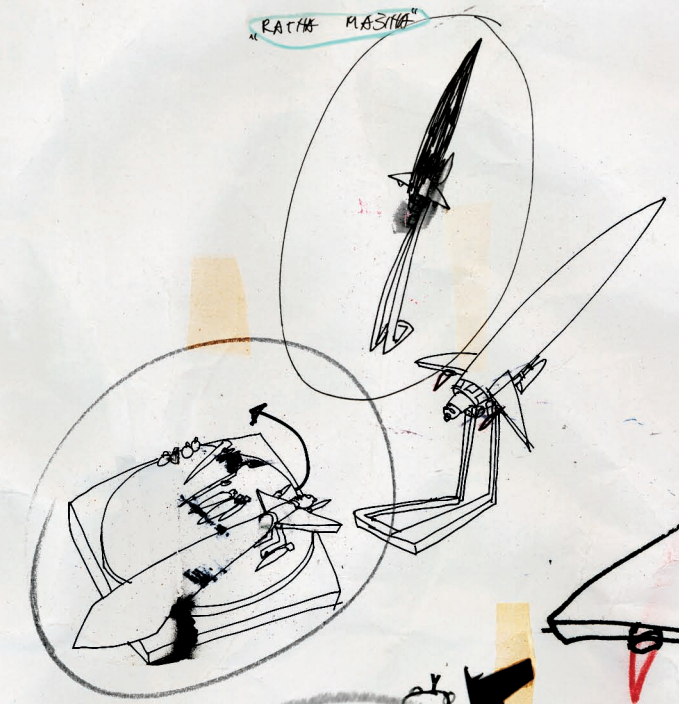
D

F

E

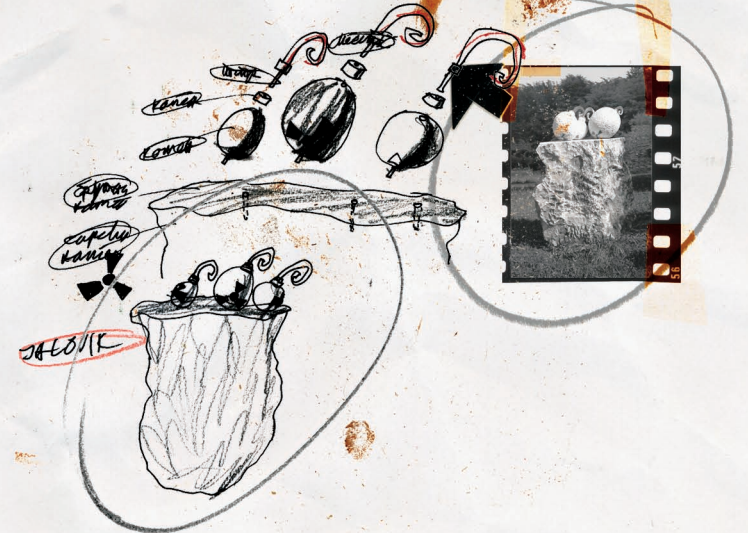
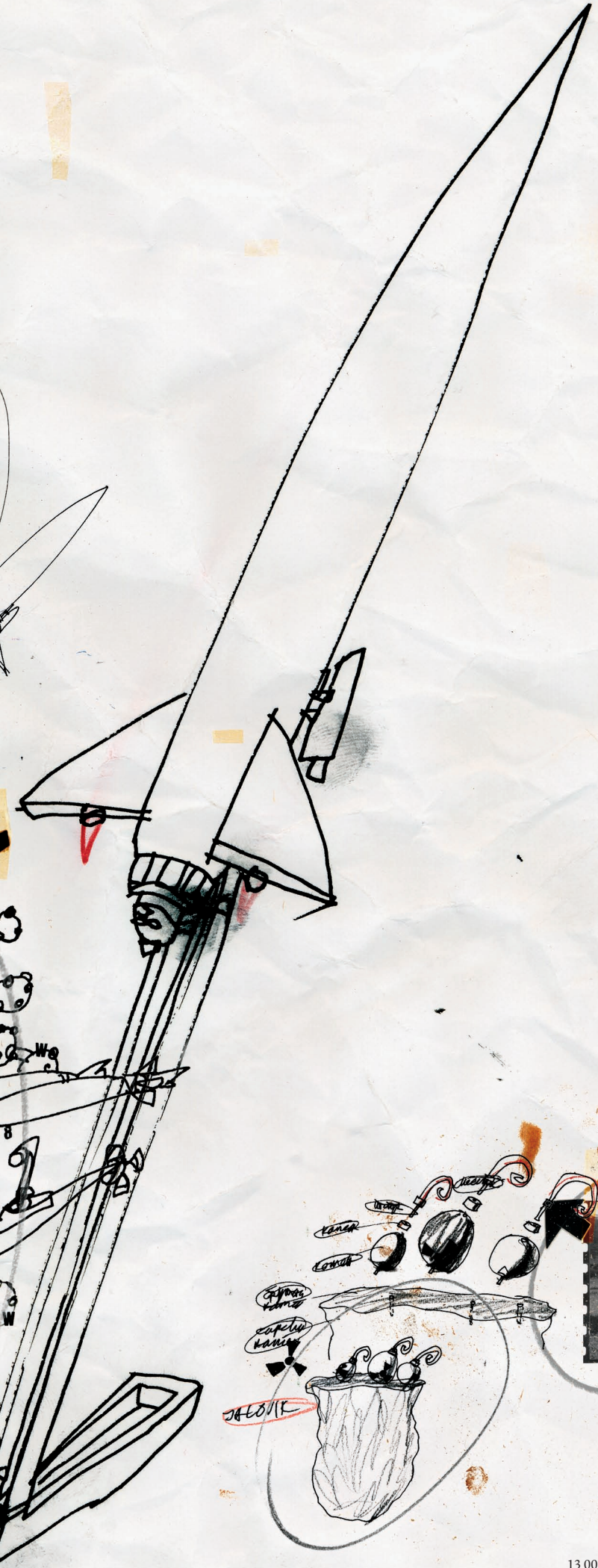
Handwritten notes and symbols, including 'X', 'P', 'X', 'H', 'T', 'H', 'C'.

PROJEK 97/6
DADY'S GIFT

8910A
HOZ
BOVA
HEJ KOTER
PISTOLY
TAK
BOVA
VILUZI
POD MOHICA

RATHE MASHA

Handwritten notes and symbols, including 'H8', 'A99', 'R78', 'B43', 'A35', 'H42B', 'H8', 'A99', 'R78', 'B43', 'A35', 'H42B', 'H8'.

13 002 Daddy's Gift/Virus 95 L C/1 AC

13 002 Daddy's Gift/Tenk 95 L C/1 AC

13 002 Daddy's Gift/Pistolj 95 L C/1 AC

13 002 Daddy's Gift/Podmornica 95 L C/1 AC

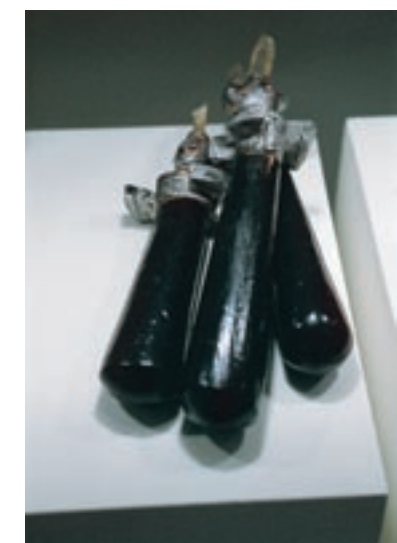
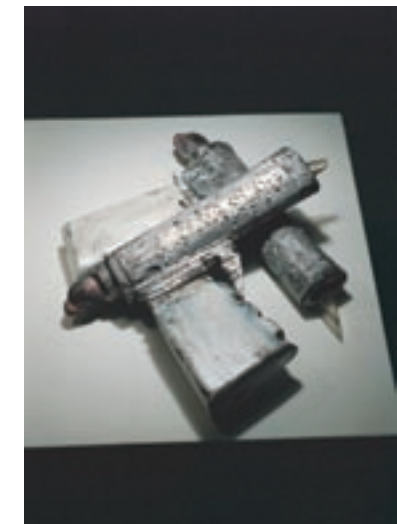
13 002 Daddy's Gift/Helikopter 95 L C/1 AC

13 002 Daddy's Gift/Bombe 95 L C/1 AC

13 002 Daddy's Gift (v.A) 95 XL S/1 AN

Pariz, septembar 1995.
**STOKHOLMSKI SINDROM ILI
KAKO SAM SAVLADAO STRAH I ZAVOLEO BOMBU**

Gledao sam jedan film.
To vam ide ovako: ponedjeljak ujutru, na dalekom severu. *Sturgarten 28b*. Recimo da se ona zove Inge. Sasvim normalna bankarska službenica koja redovno plaća porez, gleda televiziju, vikendom skija i nežno voli roditelje. I, naravno, uredno broji novac jer je to, naime, taj njen posao. Tu se ova uredna priča prekida. Upadaju dvojica. Sa bombama. Inge ne čini ništa. Zbunjeno čeka. Sef je, uostalom, tog ponedjeljka prazan. Ipak: sirene. Gomila. Policija. I sve ostalo što uz to, u dobrim filmovima, ide. Banka je začas opkoljena i od tog trenutka svi imaju nove uloge. Pljačkaši postaju otmičari. Oni sada imaju Inge, a u stvari hteli bi da imaju novac. Policajcima se nekako baš ne gine na brzinu da bi oslobodili tu Inge. Bankari opet imaju taj traženi novac, ali nekako im se on ne daje. Dobro, fina je ta Inge. Ali i taj novac... I tako naša draga Inge postaje talac. Otmičari su je prvo šamarali, grubo vezali i držali gladnu. Posle su i oni postali gladni, pa su omekšali, i odvezali je. Uprava banke sve vreme jako okleva. Policija okleva. Gradsko veće dugo, dugo zaseda i, naravno, okleva. A vreme nekako brzo prolazi. Njih troje, sada već očajni, sede danima zajedno u mraku sa tranzistorom, telefonom, bombama i praznim sefom. Inge bi baš mogla i bez tranzistora. Stalno sluša: kao i nije ona bila baš tako revnosna. Onda taj flert od pre dve godine sa oženjenim šefom. I kako to, uostalom, da ona još izdaleka nije prepoznala razboj-nike? I zašto, zaboga, baš sad nešto ne uradi? Inge, dajmo malo više te lične hrabrosti! Ugasite tranzistor. Kasnije Inge prestaje i da telefonira. Prijatelji takođe slušaju tranzistor. Još kasnije prestaje da se boji. Još

puno, puno kasnije počinje da razgovara sa tim Haraldom i Guna-rom. Najpre o hrani, o hladnoći, o putovanjima, pa o njihovim životima. I o njenom. Glasovi spolja tako su daleki. Otmičari tako prisutni. Svakog ju-tra oni joj ponovo poklanjaju život. I ona njima, jer bez nje oni su samo hodajuće mete. Otuda nežnost. Jer takav je zaplet. Ni onima napolju nije baš lako, i oni bi da se prihvate nečeg pametnijeg, a ne da drežde po zimi zbog troje ludaka. Misle: jeste da je nezgodno, ali, brate, sa Inge ili bez Inge, hajde da završimo ovu glupu priču. Tap. Specijalci. Upad u banku. Rizična operacija. Suzavac. Lomljenje stakla. Pucnjava. Harald mrtav. Gunar uhapšen. Inge prvo malo na ispitivanje. Kako to da se baš ona zatekla u banci? I da baš nikako nije mogla da pobegne? I sef im je otvorila! I kako to...? Potraja to ispitivanje. Posle se tek Inge istuširala, najela i naspavala. A kad se probudila! Svi su stalno gledali kroz nju. Kao da ne postoji. Kao da je još uvek negde talac. Onda je Inge napustila banku. Onda se Inge odselila na još severniji sever. Jednom je posetila Gunara u zatvoru. Posle još jednom. A kasnije se preselila u obližnji grad. Gunar je tu provodio prve vikende na uslovnoj slobodi. Kada je pušten i kada je u okviru programa resocijalizacije počeo da radi kao snabdevač državnog zatvora, stanovao je kod nje. A još kasnije Inge se za njega bogami i udala.
Inge, draga, šta ti je sve ovo trebalo.*

*NEW MOMENT, no. 3, Saatchi & Saatchi Advertising Balkans, Beograd, 1995.

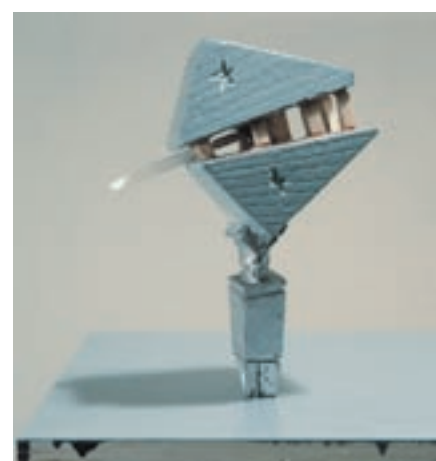
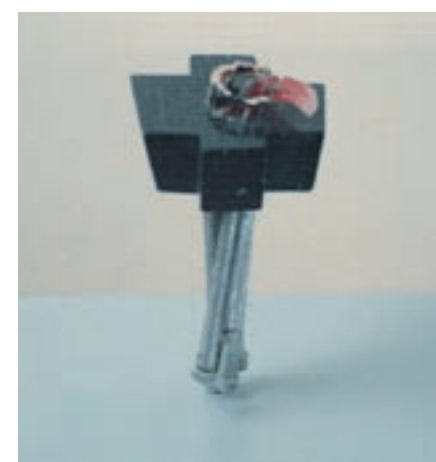
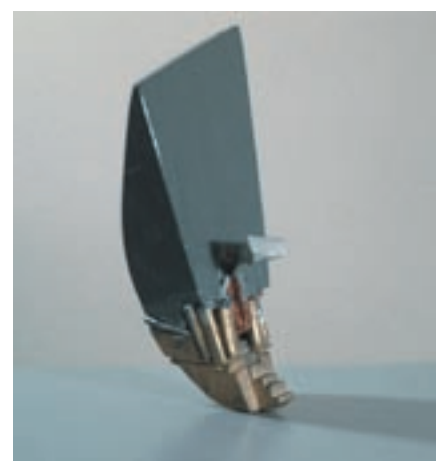
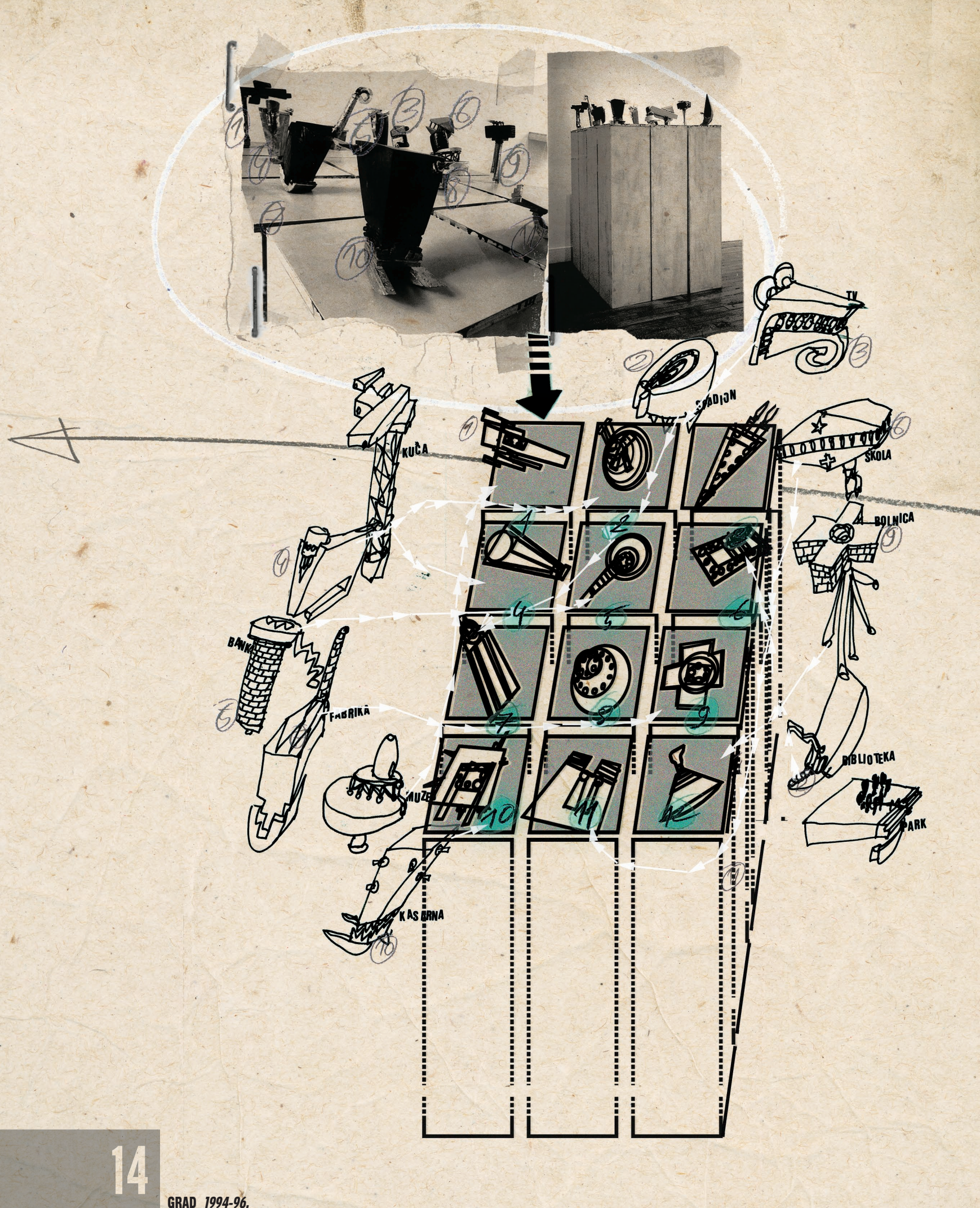
13 002 Greatest Hits of my Visual Fields 96 XL S/1 AC

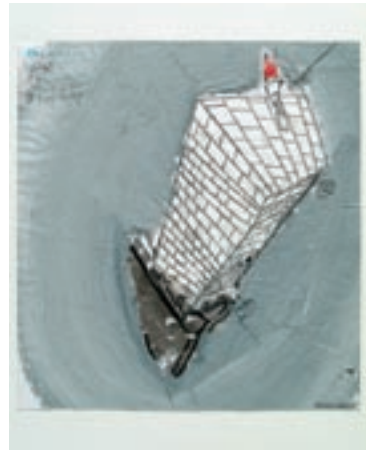
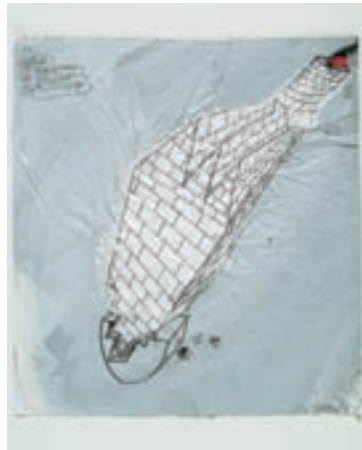

13 002 Daddy's Gift (v.B) 96 L.S/1 PC/F

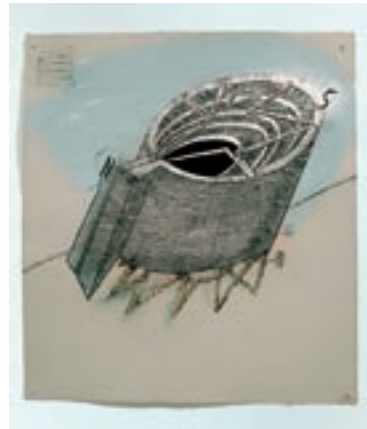

13 002 Daddy's Gift (v.B) 96 L.S/1 PC/F detalj

14 002/009 Grad 94 S C/1 AC*

14 010 HLM 95 M C/2 AC

14 011 Kasarna 95 M C/2 PC/SR

14 012 Stadion 95 M C/2 PC/F

14 013 TV 95 M C/2 AC

14 014 Banka 95 M C/2 PC/SR

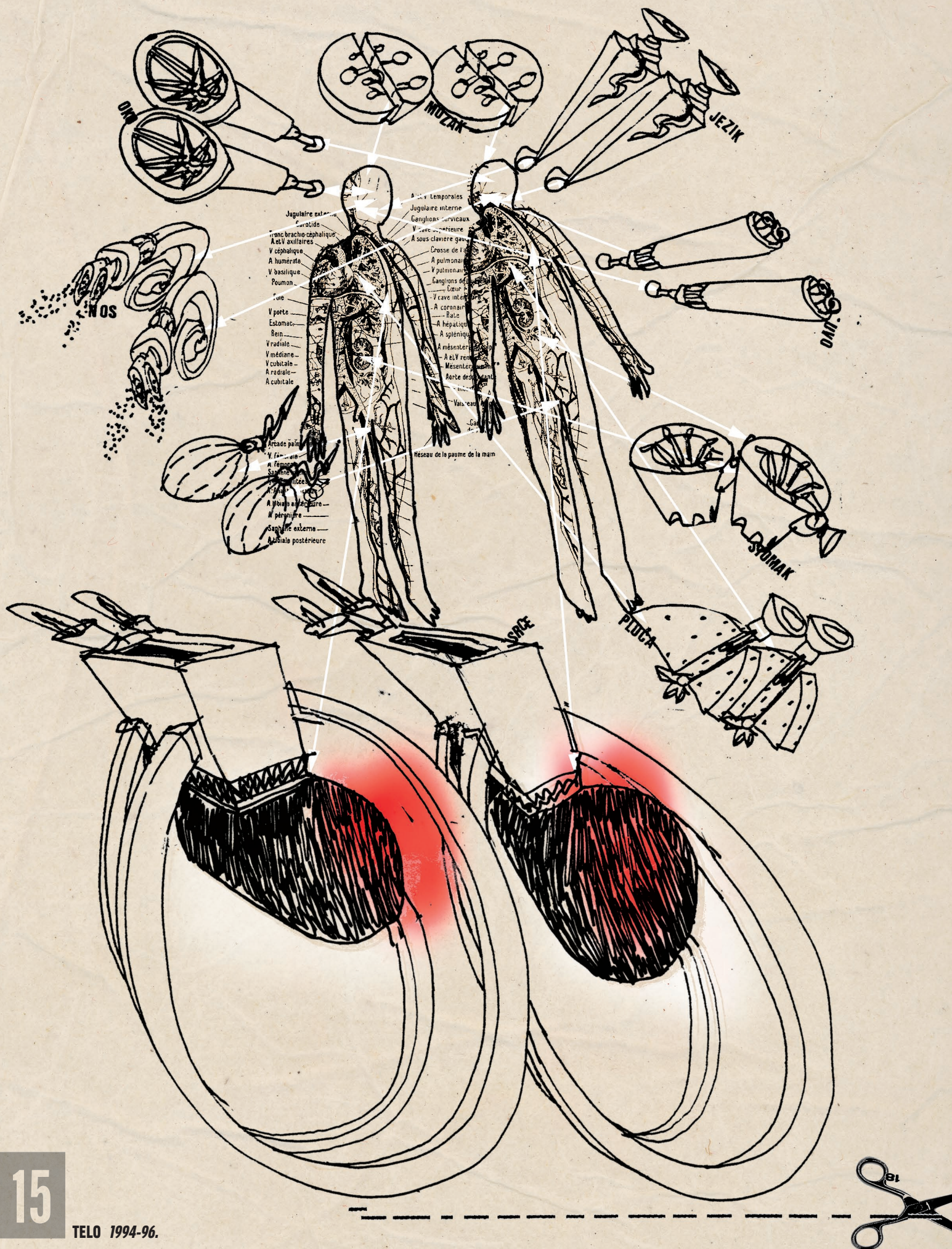
14 015 Fabrika 95 M C/2 PC/SR

14 016 Biblioteka 95 M C/2 AC

14 017 Dom štampe 95 M C/2 PC/F

14 018/024 Studije za: Veliki sivi grad 95 M C/2 AC*

Pariz / Beograd, januar 1996.
**O TELU, O GRADOVIMA, O ORUŽJU,
 O ZABORAVU, NAROČITO O
 ZABORAVU**

TELO : Iz A. letim za Boston. This is: Boing 757 – piše na plavom ekranu. *Flying time: 02.30. Local time: 23:20. Outside temperature: -56°C. This is: Boing 757.* Ipak, tesno je i vazduh je u avionu suv. Iako na ušima držim slušalice, ako se koncentrišem mogu lepo da osetim srce kako bije: tik-tak. Posle polako prebacujem pogled na drugi ekran i već tutnjim nekim ratnim filmom. Opet sam žedan. Može još puno složenije: putnica pored mene ima dvomesečnu beb, koja je čeka u B., i zato mora, da bi njen organizam zadržao ritam, da istiskuje svoje mleko, pozadi u avionskom toaletu, dok prelećemo Atlantik. To traje dugo. Predugo. Pretpostavljam. Pretpostavljam, takođe: na kraju, puna snebivanja, mora, svakako, da prospe to mleko, u toj kabini od nerđajućeg čelika koja miriše na čistoću plavih sapuna. I to mleko, onda, biva izbačeno napolje, u prazno i hladno. I zamislite sada tu smrznutu kišu majčinog mleka kako se jedne noći survava u Atlantik. Pada. Pada i rastvara se, gubeći svoju belinu i gustinu.

GRADOVI : *Bright light, gray cities.* Avioni, obično, kao i pisma uostalom, stižu baš tamo gde treba da stignu. Problem je, međutim, naći se u pravom avionu. Naći se u onom avionu koji će vas odvesti u grad u kome vi treba da budete. Bilo da odlazite ili da se vraćate. Bilo da vas tamo neko čeka ili ne. Izgleda lako. A nije. Prvo treba da nađete svoj aerodrom – naravno, ako imate sreće da baš vaš nije zatvoren. Zbog ovog ili onog. Posle treba da pronadete svetleću tablu na kojoj sve lepo piše. Dovoljno je sada, na svetlećoj tabli, pronaći onaj broj koji već postoji u gornjem levom uglu vaše karte, uporediti vreme, i zapamtiti mali crveni broj koji treperi. Taj će vas broj, ako pažljivo pratite putokaze, odvesti do hodnika, koji će vas, opet, iako ponekad sumnjivo dugačak, odvesti tačno do vašeg aviona. Jer aerodrom pripada vama, a vi pripadate aerodromu. Onda, kada ste već u avionu, ako ste opušteni, jer se letenje ne bojite, možete uzeti onu reklamnu brošuru svoje avio-kompanije, koja vas gleda iz pretinca sa sedišta ispred vas. U toj će brošuri, sigurno, biti mapa u čijem je centru tačkica – grad iz koga upravo polećete, iz koga kulja na stotine šarenih putanja koje vode u stotine drugih gradova – tačkica u koje

biste mogli otputovati, takođe. Zauvek ili na kratko. A vi onda sedite, preplavljeni zadovoljstvom što ste odabrali baš onu putanju koja će vas odvesti baš tamo gde vi treba da budete. Jer gradovi pripadaju vama, a vi pripadate gradovima. Bili oni lepi ili ružni ili čak srušeni, nekako vam je svejedno.

ORUŽJE : Čemu sve te priče kad su mi oči neprestano prikovane za ekran. Na ekranu je, kao što već rekoh: ratni film. *Greatest hits of my visual fields.* U tom filmu ja sam samo talac. Ne, u stvari, ja u tom filmu pucam, pucam i nešto strašno vičem, ali ne čujem šta. Ne, ne, ne, u stvari, ja u tom filmu ležim mrtav na kiši. "Prekini" – kažete mi vi. I ja prekidam. Samo što film još uvek traje.

ZABORAV : Kada nešto zaboravimo ili ne razumemo, pa to nešto hoćemo sebi da objasnimo, obično se, puni varljive nade, prihvatamo rečnika. Upravo tako. 1993, 1994, 1995. Prosto: moralo se. U gradu koji je trebalo da bude tužan, a nije, i u jednom drugom gradu koji je trebalo da bude veseo – a nije, i na jednom čudnom ostrvu koje je trebalo da bude toplo – a nije, hteo sam da razmotrim tu drugu kartografiju u kojoj bi oblici bili poput onih tačkica iz kojih, bezbolno, šarenim putanjama, možete otići tamo gde se takođe može biti. Ili ih, isto tako bezbolno, možete ostaviti da miruju, nepokretne, zaboravljene. Kako vam drago. Uglavnom, sada postoje. Sve što se dešava ne mora da se desi, ali se, naravno, uvek desi. Tačno u ovom trenutku, ona ista beba, koja one noći nije dobila svoju porciju majčinog mleka, već je bila nahranjena nekom zamenom, zamenom koja sadrži sve što i majčino mleko osim što to nije, baš ta beba, žuri sada da poraste, da pođe u školu, da se zaljubi, da postane glumica ili bankarska službenica, ili bilo šta drugo, i da jednoga dana, plivajući u Bretanji, u Atlantiku, ponovo dobije natrag ono što je njeno. Jer, uzimimo, recimo, taj okean*...

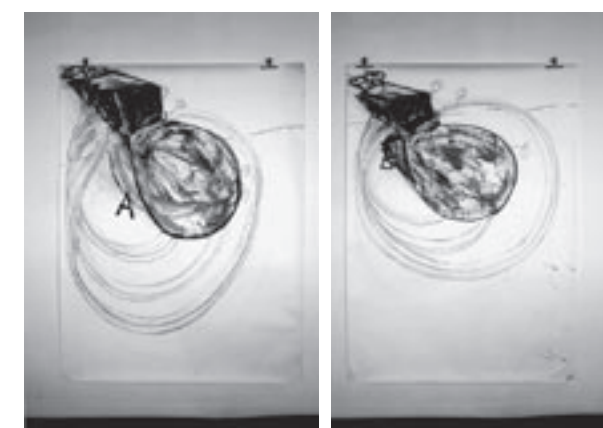
*tekst iz kataloga *Du corps, des cites, des armes et de l'oubli.* "Cicero", Beograd, 1996.

Skulpture - radna postavka - 1996.

Crteži - radna postavka - 1995.

15 001 Srce 95 XXL C/4 AC

15 002 Oči 96 MS/1 PC/F

15 003 Hipotalamus 96 MS/1 AC

15 004 Stomak 96 MS/1 PC/F

15 005 Čekić, nakovanj i uzengija 96 MS/1 PC/F

15 006 Pluća 96 MS/1 PC/F

15 007 Oči 96 MS/1 PC/F

15 008 Nos 96 MS/1 PC/F

15 009 Jezik 96 MS/1 PC/F

15 010 Koža 96 M S/1 PC/F

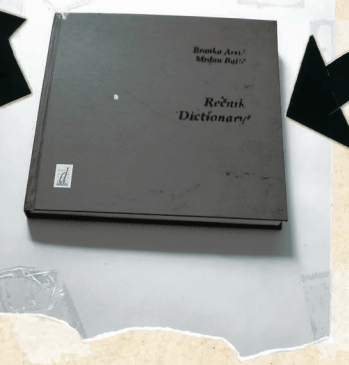
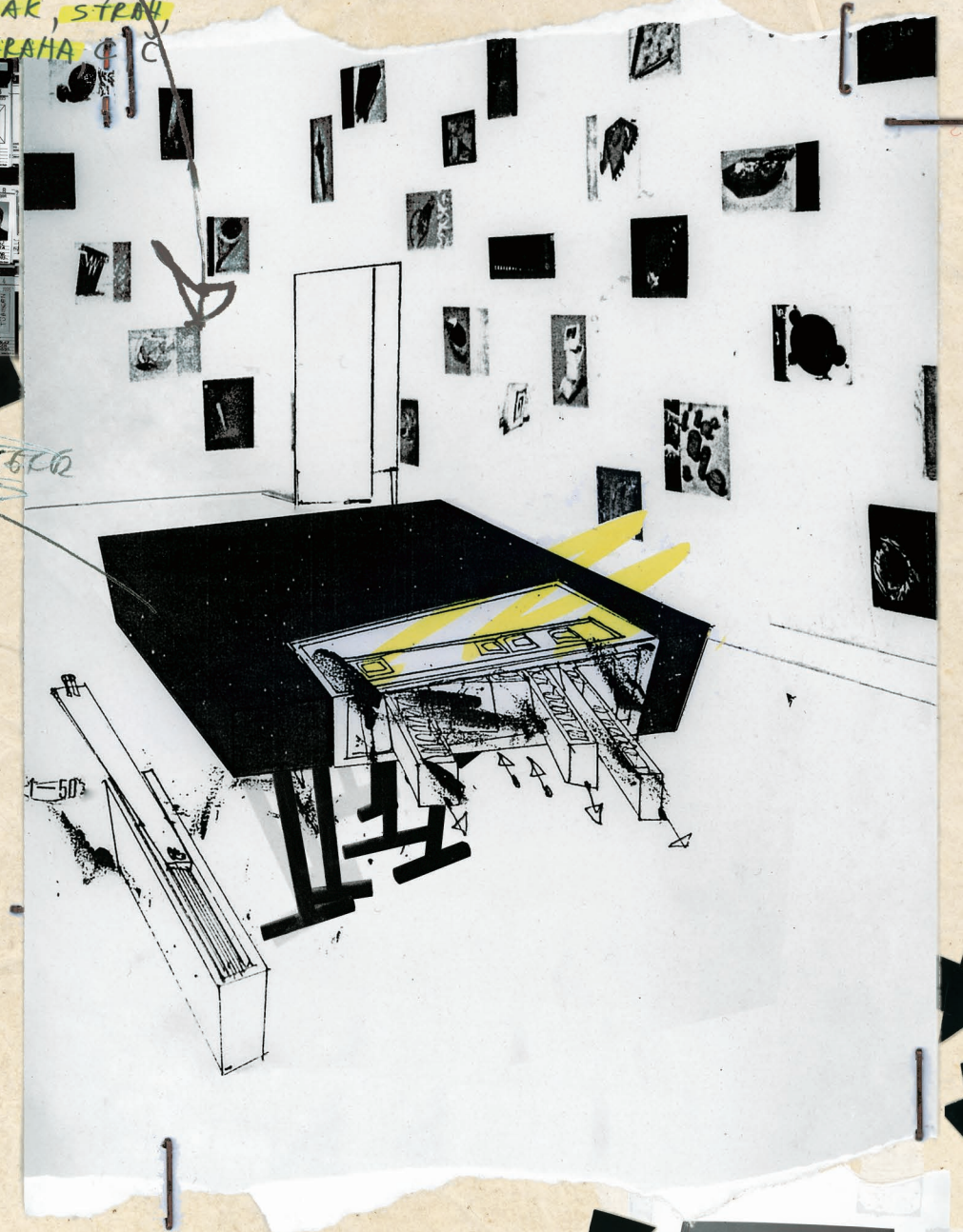

15 011 Sree 96 XXL S/1 PC/MO

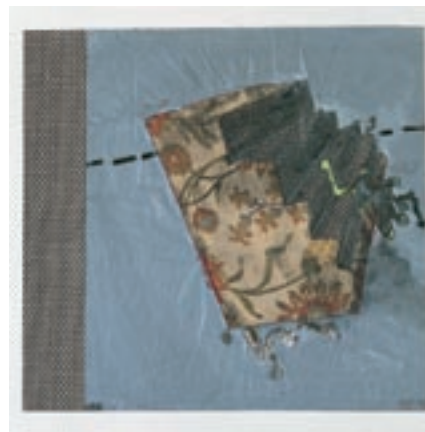
A, BIBLIOTEKA, BOČNICA, BROD, VAZDUH,
 VETAR, VIRUS, VODOTOK, VREME, G,
 GLAD, GLEDATI, D, D, E, Ž, ŽIVOTINJA
 Z, ZAMAK, ZATVOR, ZID, IGRAČKA,
 J, JEZIK, K, KASARNA, KOFER, KUHINJA,
 KUĆA, L, L, LUBAV, M, MOST, MOTOR,
 MUZEJ, N, NOĆ, O, OBLACI, OGLEDALO,
 OKEAN, P, PLUĆA, PUTOVANJE, R, RADIO,
 S, SAN, SEoba, SKULPTURA, SLOVO,
 SLUSATI, SNEG, SRCE, STOMAK, STRAN,
 T, TV, U, F, FABRIKA, H, HRANA, C
 Dž, Š, SKOLA.

KAPOTIČKA
 SLOVOTOK
 PČEŠI
 KUHINJA

32x47 11 GLEDATI	39x40 PROJEKT 36 SAN	37x32 29 NOVAČ BANKA	34x36 15 ZATVOR
38x44 35 RADIO	51x33 46 FABRIKA	36x33 20 KOFER	21x56 48 SKOLA
34x39 1 BASTA	42x29 7 VIRUS	38x32 41 54x66	20x30 5 VAZDUH
27x55 30 PRUJEK SKULPTURA	36x36 42 SRCE	43x36 37 SEoba	36x39 31 OGLEDALO
35x39 19 JBZIK	35x39 2 BIBLIOTEKA	36x39 45 TV	31x40 44 STRAN
32x47 23 KOZA	27x30 10 GLAD	38x43 9 VREME	42x29 35x50 29 NOĆ
34x45 27 MUZEJ	50x26 4 BROD	51x28 14 ZAMAK	38x27 19 KASARNA
28x47 16 ZID	47x37 34 PUTOVANJE	36x31 47 HRANA	36x37 21 KUHINJA
45x22 26 MOTOR	38x39 13 ŽIVOTINJA	41x29 8 VODOTOK	38x29 12 E
33x45 32 OKEAN	33x31 40 SLUSATI	30x39 30 OBLACI	32x34 6 VETAR
36x39 39 SLOVO	29x39 24 LUBAV	29x44 43 STOMAK	30x32 17 IGRAČKA
30x37 22 KUĆA	34x37 25 MOST	33 33x37 PLUĆA	34x35 3 BOČNICA

16 001 Bašta 95 S C/1 PC/MO

16 002 Biblioteka 95 S C/1 PC/SR

16 003 Bolnica 95 S C/1 PC/SR

16 004 Brod 95 S C/1 PC/SR

16 005 Vazduh 95 S C/1 PC/SR

16 006 Vetar 95 S C/1 AC*

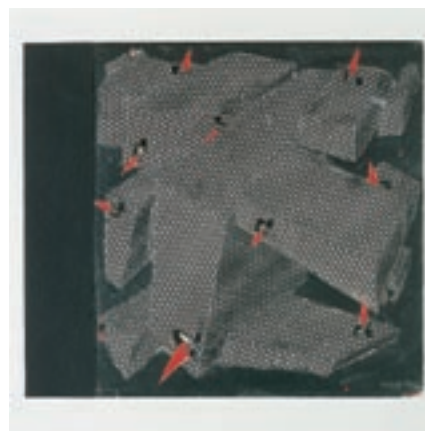
16 007 Virus 95 S C/1 PC/SR

16 008 Vodotoranj 95 S C/1 PC/CH

16 009 Vreme 95 S C/1 PC/F

16 010 Grad 95 S C/1 PC/SR

16 011 Gledati 95 S C/1 PC/D

16 012 E 95 S C/1 PC/SR

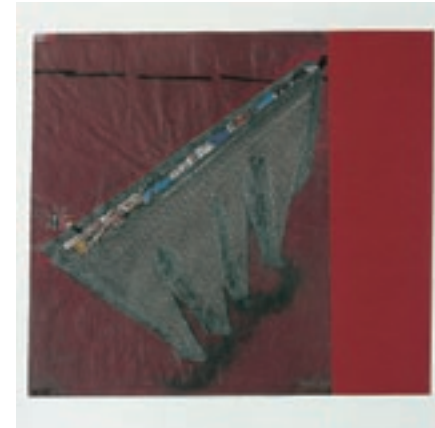
16 013 Životinja 95 S C/1 PC/SR

16 014 Zamak 95 S C/1 PC/SR

16 015 Zatvor 95 S C/1 PC/SR

16 025 Most 95 S C/1 PC/SR

16 026 Motor 95 S C/1 PC/SR

16 027 Muzej 95 S C/1 PC/CH

16 016 Zid 95 S C/1 PC/SR

16 017 Igračka 95 S C/1 DIS

16 018 Jezik 95 S C/1 PC/SR

16 028 Novac 95 S C/1 AC*

16 029 Noć 95 S C/1 AC*

16 030 Oblaci 95 S C/1 PC/F

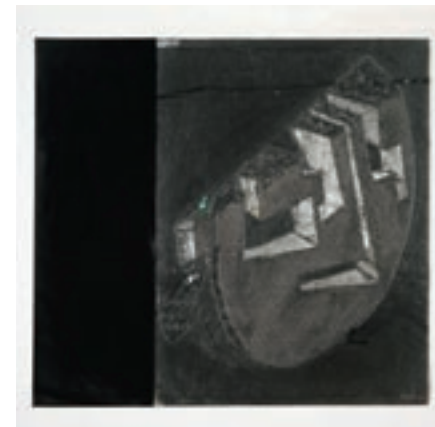
16 019 Kasarna 95 S C/1 PC/D

16 020 Kofer 95 S C/1 PC/US

16 021 Kubinja 95 S C/1 PC/D

16 031 Ogledalo 95 S C/1 AC

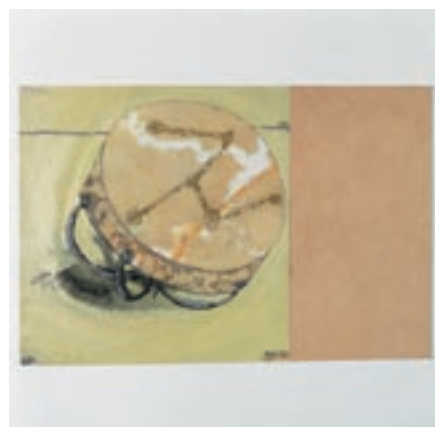
16 032 Okean 95 S C/1 DIS

16 033 Pluća 95 S C/1 PC/F

16 022 Kuća 95 S C/1 DIS

16 023 Koža 95 S C/1 PC/SR

16 024 Ljubav 95 S C/1 PC/SR

16 034 Putovanje 95 S C/1 PC/D

16 035 Radio 95 S C/1 AC*

16 036 San 95 S C/1 PC/F

16 037 Seobe 95 S C/1 PC/F

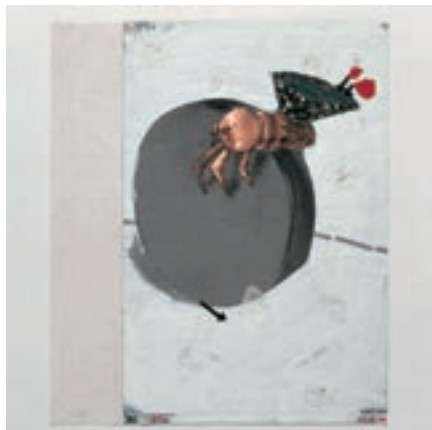
16 038 Skulptura 95 S C/1 PC/SR

16 039 Slovo 95 S C/1 PC/F

16 040 Slušati 95 S C/1 AC*

16 041 Sneg 95 S C/1 PC/F

16 042 Srce 95 S C/1 PC/SR

16 043 Stomak 95 S C/1 PC/CH

16 044 Strab 95 S C/1 PC/F

16 045 TV 95 S C/1 PC/SR

16 046 Fabrika 95 S C/1 PC/F

16 047 Hrana 95 S C/1 PC/F

16 048 Škola 95 S C/1 PC/US

16 035 Radio 95 S C/1 AC* detalj

Rečnik - promocija knjige: SKC, Beograd, 1996.

16 049 Rečnik 96 MS/1 AC

Beograd, maj 1996.

"REČNIK"

Branka Arsić / Mrđan Bajić

"REČNIK": Knjiga je štampana dvojezično (srpski i engleski), latinicom, sa 11 kolor i 22 crno bele reprodukcije, na 196 strana, u tvrdom povezu, formata 21 x 22 cm.¹

Izdavač: Dental, Beograd. Urednik: Dragan Đoković. Dizajn i priprema: New moment grupa. Fotografije: Vladimir Popović. Štampa: Danijel print, Novi Sad.

"... Vezujući se inicijalno uz određene pojmove, čije se značenje potom dekonstruiše, svaki od ovih eseja predstavlja iskorak u prostor iracionalnog iskustva, koje se povremeno mimikrira korišćenjem logičkog, racionalnog diskursa. (...) Tako brojni citati na koje se ova knjiga poziva (...) služe zapravo kao gruba građa za kreativno preoblikovanje sveta". (Iz recenzije Jasmine Lukić)

¹ Knjiga se može naručiti kod Izdavača: "Dental", Blagoja Parovića 17, 11030 Beograd, tel/fax 542-514.*
*flajer za prvo izdanje knjige REČNIK, "Dental", Beograd, 1996.

